

kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1), art. 290a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1) oraz jego załącznika 38b, a także art. 2, 6, 9, 10 et 11 rozporządzeń Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 155, s. 1) oraz (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130, s. 1) — Dopuszczenie do swobodnego obrotu świeżych bananów — Zadeklarowana masa nieodpowiadająca masie rzeczywistej — Środki własne — Utrata wpływów

Sentencja

1) Poprzez systematyczne przyjmowanie przez portugalskie organy celne w latach 1998-2002 zgłoszeń o dopuszczenie do swobodnego obrotu świeżych bananów, podczas gdy organy te wiedziały lub w rozsądny sposób powinny były wiedzieć o tym, że zadeklarowana masa nie odpowiadała rzeczywistej masie bananów, a także poprzez odmowę przez portugalskie organy udostępnienia środków własnych odpowiadających utraconym wpływom i należnym odsetkom za zwłokę, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 13, 68 i 71 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny w związku z art. 290a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 89/97 z dnia 20 stycznia 1997 r., a także na mocy art. 2, 6 i 9–11 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, zmienionego przez rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 1355/96 z dnia 8 lipca 1996 i tych samych artykułów rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Komisja Europejska i Republika Portugalska ponoszą swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel — Luksemburg) — Heiko Koelzsch przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-29/10) (¹)

(Konwencja rzymska o prawie właściwym dla zobowiązań umownych — Umowa o pracę — Wybór dokonany przez strony — Bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa mającego zastosowanie w przypadku braku wyboru prawa — Określenie tego prawa — Pojęcie państwa, w którym pracownik „zazwyczaj świadczy pracę” — Pracownik świadczący pracę w więcej niż jednym umawiającym się państwie)

(2011/C 139/14)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Heiko Koelzsch

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel — Wykładnia art. 6 ust. 2 lit. a) Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. L 266, s. 1) — Określenie prawa mającego zastosowanie do powództwa wniesionego z tytułu niezgodnego z prawem zwolnienia w braku wyboru prawa dokonanego przez strony indywidualnej umowy o pracę — Pojęcie miejsca, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę — Pracownik wykonujący pracę w kilku państwach, ale powracający regularnie do jednego z nich

Sentencja

Artykuł 6 ust. 2 lit. a) Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie w dniu 19 czerwca 1980 r., należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy pracownik wykonuje działalność w więcej niż jednym umawiającym się państwie, państwem, w którym zazwyczaj świadczy pracę w wykonaniu umowy, w rozumieniu tego przepisu jest państwo, w którym lub z którego — przy uwzględnieniu ogółu elementów cechujących wspomnianą działalność — pracownik wywija się z zasadniczej części swoich obowiązków wobec pracodawcy.

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.